

בית העם

שיג ושיח ציוני

נספח ליום העצמאות

פרופסור אסא כשר

"אנחנו נוהגים לומר על מדינת ישראל שהוקמה ביום ה' באייר תש"ח. כך, השם המדויק של "מגילת העצמאות" הוא "הכרזה על הקמת מדינת ישראל". באותו יום הוקמה מדינת ישראל כישות מדינית ומשפטית, אולם תהליך ההקמה של המדינה, במלוא המובן של הביטוי ההיסטורי הזה, החל באותו יום ולא תם עד עצם היום הזה. עוד לא סיימנו להקים את המדינה.

לא סיימנו להוציא את העם היהודי מן הגלות,
לא סיימנו להוציא את הגלות מן העם היהודי,
לא סיימנו את כינון היחסים הפנימיים של המדינה, בכלל זה זהותה וחוקתה,
לא סיימנו את כינון היחסים החיצוניים של המדינה, בפרט בינינו לבין העם השכן.

ומכיוון שכך, עדיין כל אחד מאתנו יכול לקחת חלק בתהליך ההיסטורי של הקמת המדינה. עדיין יכול כל אחד מאתנו לשאת באחריות לחלק מן התהליך המפעים הזה.
גם את זה יכול חג העצמאות להביע, בטקס ובטקסט."

1. מה עמדתך ביחס לדבריו של אסא כשר כי תהליך הקמתה של המדינה לא תם עד היום?
2. מה להבנתך משמעות המשפט: "לא סיימנו להוציא את העם היהודי מן הגלות, לא סיימנו להוציא את הגלות מן העם היהודי". האם אי פעם נסיים? האם נכון לסיים?
3. אילו משימות נוספות עומדות בפנינו?
4. כשר טוען כי כל אחד יכול לשאת באחריות לחלק מתהליך הקמת המדינה. איזו אחריות היית נוטל על עצמך? אם בכלל..

1. המשוררת אסתר ראב מתארת בשירה מצב שבו הפכים משמשים זה לצד זה. האם תוכל להביא דוגמאות לדבריה מביקוריך בישראל? ודוגמאות להפכים נוספים שדרים זה לצד זה במדינת ישראל?
2. האם גם במקום ממנו אתה מגיע, מצבי קיצון כאלו קיימים זה לצד זה?
3. לדעתך, האם אפשר אחרת? איך?

החרב והקן

אסתר ראב (1894-1981)

וּבְלִיבְנוֹ - עֵלָה זִית,
וּהַדֹּקֵי שָׁן
אָנֹה לִזְחָמִים,
כָּל הַשְּׂדוֹת כְּחָפִים,
כָּל הַקִּינִים מְלֵאִים
אֶפְרוֹחִים -
וּחֶרֶב תְּלִיחָה קַעַל.

אָנֹה חַיִּים מִזֵּל חִידָה שֶׁל סַחַט
עַל עֶבְרֵי פִי פִּחַת:
בְּגָבֹל הַתְּהוֹם -
אָנֹה שׁוֹתְלִים גְּנִים,
יִלְדִים יִלְדִים,
קוֹטְפִים הַפְּרִי;
בִּידְנוֹ חֶרֶב

Beit Ha'am

Thèmes de discussion sioniste

Beit Ha'am – Supplément Yom Haatzmaout

Prof. Assa Kasher

“Nous avons l'habitude de dire que l'Etat d'Israël a été créé le 5 Iyar 5708. Ainsi, le terme exact de la “déclaration d'indépendance” est la “déclaration de la création de l'Etat d'Israël”. Ce jour-là, l'Etat d'Israël a été créé comme entité politique et juridique; néanmoins, le processus de création de l'Etat, au plein sens du terme, a commencé ce jour-là et ne s'est pas achevé jusqu'à nos jours. Nous n'avons pas fini de créer l'Etat.

Nous n'avons pas fini d'extraire le peuple juif de la Diaspora,

Nous n'avons pas fini d'extraire la Diaspora du peuple juif,

Nous n'avons pas fini d'établir les relations internes de l'Etat, y compris son identité et sa constitution,

Nous n'avons pas fini d'établir les relations externes de l'Etat, particulièrement entre nous et le peuple voisin.

Et puisque c'est ainsi, chacun d'entre nous peut encore prendre part au processus historique de création de l'Etat.

Chacun d'entre nous peut prendre ses responsabilités pour une partie de ce processus excitant. Cela aussi la fête de la journée d'indépendance (Yom Haatzmaout) peut exprimer, lors d'une cérémonie ou dans des textes”.

1. Que pensez vous des propos d'Assa Kasher, à savoir que la création de l'Etat ne s'est pas achevée jusqu'à aujourd'hui?
2. Quelle est votre opinion sur le sens de la phrase: “Nous n'avons pas fini d'extraire le peuple juif de la Diaspora, nous n'avons pas fini d'extraire la Diaspora du peuple juif”. Est-ce qu'un jour nous y parviendrons? Est-il judicieux d'achever cela?
3. Quelles sont les autres tâches auxquelles nous devons faire face?
4. Kasher prétend que chacun peut prendre ses responsabilités pour une partie du processus de création de l'Etat. Quelle responsabilité seriez vous prêt à prendre? Si vous êtes prêt..

L'épée et le nid Esther Raab (1894-1981)

Nous vivons face au trou de l'aiguille
Au bout tranchant:
Sur le précipice de l'abîme-
Nous plantons des jardins,
Nous donnons naissance à des
enfants,
Cueillons les fruits;
...

Dans nos mains une épée
Et dans notre cœur - une feuille
d'olivier,
Les dents serrées
Nous combattons,
Tous les champs attendent,
Tous les nids sont pleins
De poussins-
Et une épée suspendue au-dessus.

1. La poétesse Esther Raab décrit dans son poème une situation où des extrêmes existent les uns à côté des autres. Pouvez-vous fournir des exemples de ce qu'elle dit basés sur vos visites en Israël? Et des exemples d'autres extrêmes résidant les uns à côté des autres dans l'Etat Israël?
2. Est ce que de là où vous venez il y a également de telles situations extrêmes?
3. Est-ce que vous pensez qu'il peut en être autrement? Comment?